

Na návštěvě u chovatele

Dne 2. května letošního roku oslaví jeden z nejúspěšnějších současných chovatelů moravských bílých hnědookých králíků př. Pavel Bičák své 75. narozeniny. Myšlenka udělat rozhovor s tímto zkušeným králikářem mě napadla na listopadové speciálce v Kolíně, kde se pravidelně setkáváme. S mým návrhem souhlasil a dnes vás proto mohu seznámit formou rozhovoru s názory tohoto předního člena klubu Mbh králíků.

Můžete nás seznámit s vašimi chovatelskými začátky?

Pocházím z hospodářství, kde se chovali králíci, slepice a holubi. Od svých devíti let jsem musel doma pomáhat a to se mně dostalo pod kůži. I později při studiu na Střední zemědělské škole v Poděbradech jsem se dostával při školních praxích do kontaktu se zvířaty. Někdy jsem na sobotu a neděli ani nejel domů a zůstal pracovat na školním statku. Nejvíce mě ale chovatelství chytlo až po vojně, když jsem se oženil a postavil si dům. Učil jsem se hlavně od některých starších chovatelů, kteří do toho byli zapálení tak, že by tomu dnešní chovatelská generace ani nevěřila. Navštívil jsem také spoustu výstav, užitek z chovu zvířat tehdy zůstával hlavně v rodině. V této době jsem postupně vystřídal řadu plemen králíků jako např. Vss, Čv, Čm, Kal, Nb a další.

Jak jste se dostal k chovu Moravských bílých hnědookých králíků?

Oba moji synové, tak jako já, studovali na Střední zemědělské škole v Poděbradech a tehdy zástupce ředitele školy ing. Kratochvíl mě upozornil, že zde mimo jiné mají bílé králíky s hnědým okem, ale nemají do toho krev. V porovnání s mými králíky měli tito králíci nejvyšší výtěžnost a já jsem si uvědomil, že je potřeba, aby v Čechách bylo víc těchto chovatelů a králík se zde udržel. Na CVMK v Radosticích v roce 2001 jsem se domluvil s př. Pištěkem, že mně přenechá 2 samičky a ty jsem si také přivezl. Potřeboval jsem ještě samce a tak jsem se obrátil na př. Zbraňka a ten mi ho ochotně poslal. Tehdy tito králíci neodpovídali moc standardu-měli úzké hlavy, špičaté uši a problémy byly i s hmotností. Tyto králíky jsem viděl také např. na CVMK v Sedlčanech, ale popravdě řečeno se mně ani zde moc nelíbili. Za určitou dobu se mně ozval př. Melcr a ten mě přesvědčil, abych vystavil na speciálce v Kolíně a jeho zásluhou jsem potom vstoupil také do klubu Mbh. Tehdy jsem se rozhodl, že pro toto plemeno musím něco udělat. Nakoupil jsem některé králíky u př. Zbraňka, Foltýna a Šujana. Před asi pěti lety jsem měl ještě 5 chovných samců a 16 chovných samic. Začal jsem si dělat přísný výběr a to nejen z hlediska exteriéru, ale velký důraz jsem kladl i na užitkovost. Mbh králíků jsem měl v této době asi 150 a s Vš, Vč a Vmš celkem kolem 300 kusů. Při plemenitbě dávám pozor, abych nedával k sobě jedince se stejnými vadami a neupevňoval tak dál tyto vady. U chovných samic sleduji, zda dobře žerou a tím měly dostatek mléka, preferuji čistě bílou barvu.

Má pro vás nějaký význam náš klub Mbh králíků?

Samozřejmě, sdružení chovatelů v klubu je potřeba protože bychom o sobě jinak ani pořádně nevěděli. Podporuji klubové speciálky. Listopadovou speciálku v Kolíně obesílám pravidelně, z místa svého bydliště to nemám daleko, je zde dobře o králíky postaráno a spolupráce s místními chovateli je velmi dobrá. Prosincovou speciálku v Prostějově neobesílám. Mám to od nás daleko, je jednodenní a počasí často nejisté. Preferoval bych spíše říjnový termín a dvoudenní výstavu aby, bylo více prostoru na setkání a výměnu názorů mezi chovateli. Kromě výstav v okolí svého bydliště obesílám i CVMK a listopadovou celostátní výstavu v Lysé n.L. Obesílám dle možností i evropské výstavy - zde úspěšně reprezentují i další členové našeho klubu – př. Zbraněk, Šujan a Melcr. Při své dlouholeté chovatelské praxi jsem vždy vysoko oceňoval chovatelské akce typu stolního bodování. Každý z členů chovatelské

organizace přinesl zástupce králíků, které choval a zkušený posuzovatel jednotlivé králíky hodnotil, ukazoval jejich přednosti a nedostatky. Ostatní chovatelé, kteří byli přítomni, nejenom že poslouchali, ale mohli se i aktivně zapojovat. Mohli se zúčastnit i lidé, kteří o chovu králíků teprve uvažovali. I dnes na vesnici žije spousta mladých lidí, kteří by se rádi chovu věnovali, ale při prvním neúspěchu skončí, protože nemají ani základní teoretické znalosti. Další kategorií jsou ti, kteří chtějí na výstavách získávat jen čestné ceny. Pokud se to nepovede, přechází na jiné plemeno.

S kterými chovateli nejvíce spolupracujete?

Nejblíže mám k př. Zbraňkovi, protože mně pomohl v začátcích, vážím si ho jako člověka a chovatele, který pro toto plemeno něco udělal a také dokázal.

Co podle vás udělat pro ještě větší zviditelnění našeho plemene?

Aby se o našem králíkově více vědělo, je potřeba ještě zlepšit spolupráci mezi chovateli a propagovat více naše plemeno např. formou článků v časopisu Chovatel.

Myslíte si, že v našem časopisu je dnes méně článků s praktickými radami králíkářů?

Ano, dříve se chovatelé více podělili se svými zkušenostmi a poznatky z chovu než dnes. Pamatuji dobu, kdy v našem časopisu byla rubrika-zkušenosti chovatelů - a já jsem zde velice rád četl často velmi zajímavé články s praktickými radami pro chovatele králíků. Dnes je jistě hodně chovatelů, kteří mají k tomu co říct. Obávají se však zřejmě některých zpětných negativních reakcí což v dnešní době není nic mimořádného a tak se raději věnují „své králíkárně“ a nechtějí si přidělovat zbytečně případné další problémy. Každopádně je to škoda.

Připravuje se nový vzorník králíků, v našem vzorníku se uvádí hmotnost v osmi měsících stáří na plný počet bodů 3,30-4,00 kg, evropský vzorník však uvádí hmotnost 3,50-4,50 kg. Jaký na to máte názor?

Já se osobně přimlouvám za to, aby rozpětí bylo stanoveno od 3,50-4,50 kg a to nejen proto, že již řada chovatelů králíky v této hmotnosti chová, ale hlavně, pokud chceme uspět na evropských výstavách, je hmotnost nad 4 kg nutností. Před několika lety jsem si dal za cíl z Mbh udělat králíka, který bude bílý s hnědýma očima a přitom s nadprůměrnou užitkovostí. Proto sleduji plodnost, rychlost růstu a zmasilost již od třetího měsíce stáří. Dnes nejsou v mém chovu výjimkou vrhy s 8-10 králíčky a králice je dokáže uživit až do odstavu. Granulemi krmím v mém chovu výjimečně a chci, aby tito králíci vyrostli na tradičních krmivech(vojtěškotráva, kopřivy i mladý rákos). K tomu přidávám cenově dostupné jádro (ječmen, kukuřice, oves).Na podzim a v zimě mrkev, jablka a syrové brambory. Kokcidioza se v mém chovu vyskytuje výjimečně a úhyny mám minimální. Abych měl z čeho vybírat, odchovávám ročně na 140 králíků tohoto plemene plus Vš a Vmš. Tím mám možnost i tato plemena mezi sebou porovnávat. Mbh v porovnání vychází stále lépe. Při nedávné inventuře mého chovu Mbh jsem konstatoval, že 80% králíků je ve váze nad 4 kg. Domnívám se, že uši a srst odpovídají velikosti těla.

Příjemné povídání s př. Bičákem pomalu končí. Musím se však ještě zmínit, že náš oslavenec v roce 1994 založil firmu, které šéfuje dodnes. Firma obhospodařuje 1300 ha, chová se zde 1200 kusů skotu a z tohoto počtu je 380 krav, zaměstnává kolem 30 lidí. Svůj volný čas, což je hlavně večer, tráví hlavně u svých králíků. Tuto činnost zvládá většinou sám, pouze ve výjimečných případech mu pomáhá manželka, 2 synové a 2 vnučky. Pravidelně také podporuje činnost našeho klubu finančně. V době našeho rozhovoru měl připuštěno již 12

samic. Inu, pokud člověka ve třiceti bolí nohy tak je starý, pokud v pětasedmdesáti má plány, tak je mladý.

Za všechny členy našeho klubu děkuji touto cestou př. Bičákovi za jeho přínos v chovu Mbh králíků, přeji zdraví, rodinnou pohodu, pěkné odchovy a prosperující firmu.

Za rozhovor a vlídné přijetí poděkoval
Jiří Mejzlík, jednatel klubu Mbh